

IZ KS NOTRANJE
GORICE – PLEŠIVICA

Kako do doma?

Pretekli teden se je v uredništvu Naše komune oglašil Ivan Sojer iz zaselka Bluše v krajevni skupnosti Notranje Gorice–Plešivica. Potožil nam je, da enostavno ne more priti do svojega doma. Zakaj?

Odcep ceste Log–Notranje Gorice, ki vodi do Zamedvece, je namreč najmanj dvakrat letno, zaradi obilnega

deževja ali pa zaradi odjuge, poplavljen. Ob njem namreč teče kanal, ki je preplitev, da bi sprejel tolikšne količine vode. In kadar je odcep poplavljen, štiri hiše nimajo dostopa do Zamedvece. Edini možni izhod je pot od Kušlanovega gradu do Zamedvece. Del te poti, v dolžini 82 metrov, ki je last Alojzije Kavčnik, pa je sporen, saj lastnica ne dovoli prehoda mimo svoje hiše.

Dejansko stanje smo si tudi ogledali. Rečemo pa lahko le, da bi se ta problem prav gotovo dalo rešiti, z veliko več strpnosti, dobre volje in tudi z večjo odločnostjo krajevne skupnosti, ki kljub prizadevanjem pri razrešitvi tega problema zaenkrat še ni bila dovolj učinkovita. NINA LEGAT-ČOŽ

IZ KS MALČI BELIČ

Na obisku v bratski Svečini

22. decembra sta minili natanko dve leti od pobratenja med KS Malči Belič in KS Svečino (pri Mariboru).

Predstavniki obeh krajevnih skupnosti si vsako leto izmenjajo obisk. Ob tem zadnjem srečanju v Svečini so tako stekli živahni razgovori o razvoju delegatskega sistema, o pripravah na bližnje volitve, o nadaljnjem razvoju gospodarstva...

Ob tej priložnosti so gostitelji sedemčlanski delegaciji iz KS Malči Belič razkazali veliko vzorno kmetijo z bogato tradicijo. Kmetija Pascolo se bavi z živinorejo, sadjarstvom in vinogradništvom, člani te družine, ki so pripravili svojim gostom pristrčno srečanje, pa so prejeli že več visokih priznanj za vzrejo plemenskih goved. Vsem predstavnikom KS Svečina in krajanom se zahvaljujemo za pristrčen sprejem z željo še nadaljnjih srečanj in izmenjav izkušenj v družbeno-političnem delu in pri nadaljnjem razvoju in izgradnji samoupravnega socializma.

R. F.

V HORJULU

Nov oddelek milice

S ciljem podružbljanja in večjega ter tesnejšega sodelovanja milice s prebivalstvom je bila 1978. leta sprejeta odločitev, da se v krajevni skupnosti Horjul odpre nov oddelek milice. Finančne in prostorske težave pa so bile vzrok, da se je ta odločitev znašla v praksi šele pred mesecem dni.

Nov oddelek milice je našel svoj dom v stanovanjskem bloku Iskré v Horjulu, namenjen pa je krajanom Horjula, Dobrove, Polhovega Gradca in Črnega vrha.

Uradne ure miličnikov na tem oddelku so vsak dan od 7. do 9. in od 15. do 19. ure. Telefon pa ima številko 751-411. Predvsem se poslužujte te številke in tega oddelka takrat, ko gre za nujne zadeve, ki so potrebne takojšnje intervencije.

Za stvari oziroma primere, ki se zgodijo v času, ko na oddelku ni več uradnih ur oziroma, ki niso tako zelo nujne, pa se obrnite na matično postajo milice, telefon 261-285 ali 261-770.

Pa še to: v času, ko bodo vrata oddelka milice v Horjulu zaprta, bo na njih obešen listek z imenom, priimkom in telefonsko številko dežurnega miličnika. Če boste njegovo pomoč zares potrebovali, se mirno obrnite nanj.

VETERINARSKI ZAVOD KRIM GROSUPLJE
DE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

ŠTEVILKA DEŽURNE SLUŽBE (NEPREKINJENO)
TEL. 268-543

ŠTEVILKA SLUŽBE OSEMENJEVANJE GOVEDI
(NAROČILO OD 7. DO 8.30) TEL. 268-543

ŠENTJOŠT PROTI
ČRNEMU VRHU

Merjenje vaških moči

Morda zveni predrzno, če zapišem, da sem prodril v sedanjik dveh hribovskih vasi Črnega vrha nad Polhovim Gradcem in Šentjošta nad Horjulom.

O Črnem vrhu in njegovem napredku smo pisali pred mesecem in pol. Odločno smo trdili, da je izginil občutek odmaknjenosti iz te vasi.

Morda to velja za gospodarsko, materialno stran življenja. Menim pa, da močno zaostajajo za svojimi hribovitimi sosedi s Šentjošta v kulturnem, športnem in družbenem delovanju.

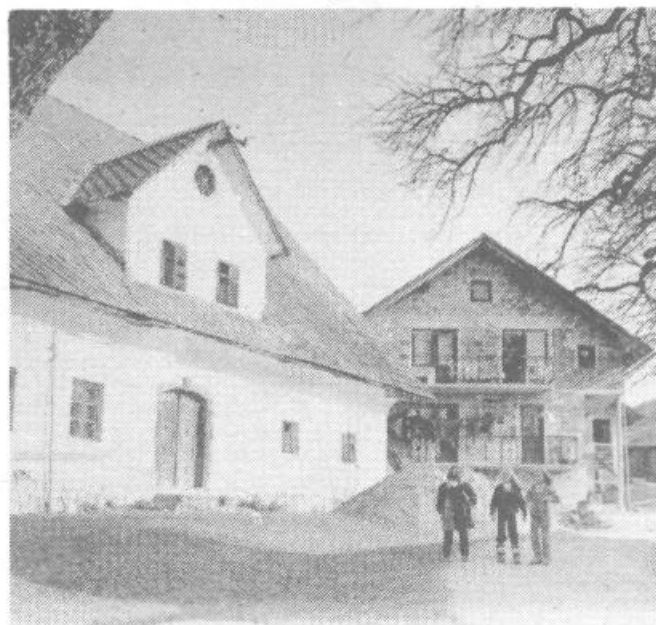
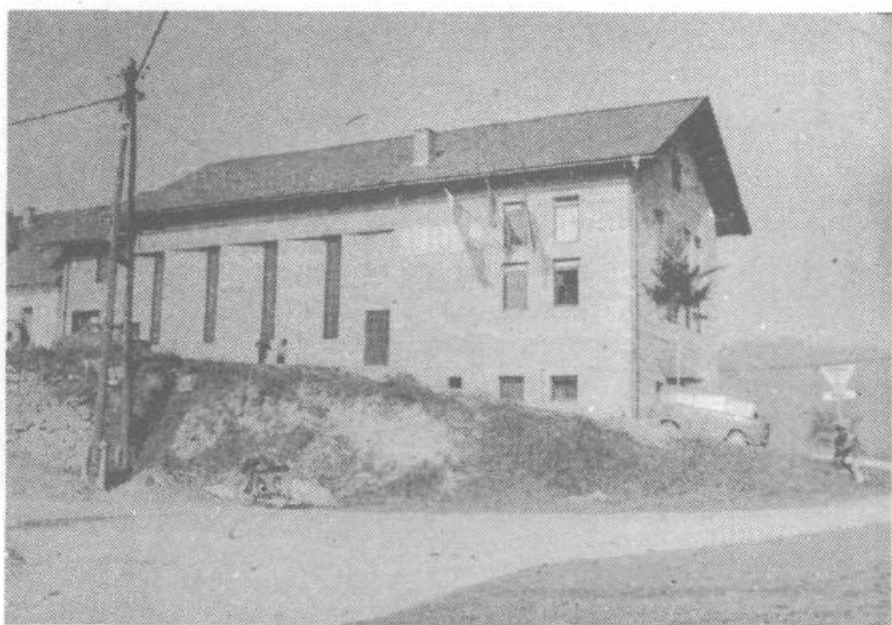
Res, ni vse zlato, kar se sveti. Želeti pa si moramo, ne, prizadevati si moramo, da bi bilo v naših vaseh, med našimi ljudmi, čim več te plemenite kovine. Pa, tudi, če je v sta-

rejši generaciji še medla, zažari naj med mladimi.

Priznam, v naši občini ni bilo kulturnega srečanja, športnega spopada, gasilskega merjenja urnosti, da ne bi v preteklih dveh, treh letih srečeval najmlajše, mlade, pa tudi odrasle prebivalce s Šentjošta.

Močno si lahko želimo, da bi jim v tem delu sledili tudi sosede s Črnega vrha. Da bi doživeli pravo merjenje vaških moči.

Kulturni dom »Ivan Cankar« je pravi velikan med pritličnimi in enonadstropnimi hišami. Zunanja podoba res ni posebno vabljiva, če pa imate srečo, da vam razkažejo njegovo notranjost, boste postali kar malo nevoščljivi. Pa ni potrebno, saj so Šentjoščani vanj vložili kar 34 tisoč prostovoljnih delovnih ur.

Vseh starosti so gasilci in gasilke (!) na Šentjoštu. Kadarkoli se pojavijo na občinskem ali mestnem tekmovanju, vedno odpeljejo s seboj nekaj pokalov. Pravijo, da je njihov dom postal že prava zakladnica gasilskih priznanj, pokalov, diplom.

Še eno neznanko bomo skušali rešiti. S prostovoljnimi delom je zrastle na Šentjoštu več zgradb (gasilski dom, obrat Indosa, kulturni dom. itn). Mladi in starejši na najrazličnejše načine izkoriščajo prosti čas. Le na domove pozabljajo. Medtem ko so stare kmečke hiše ometane, pa večina novejših hiš kaže opečnata rebra. Pravijo, da zaradi prostovoljnega dela za celotno vas in njene družbene dobrobiti.

z EXO hodil po Šentjoštu:
Stane Jesenovec